

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 20.9.2012
COM(2012) 527 final

2012/0253 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

päätöksen N:o 574/2007/EY muuttamisesta ulkorajarahaston yhteisrahoitusosuuden korottamiseksi tiettyjen rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien jäsenvaltioiden osalta

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

- Perustelut ja tavoitteet

Rahoitus- ja talouskriisin pitkittyminen lisää kansallisiin rahoitusvaroihin kohdistuvia paineita jäsenvaltioiden leikatessa budjettejaan. Tässä tilanteessa on erityisen tärkeää varmistaa osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa perustettujen neljän rahaston, jäljempänä 'rahastot', nojalla hyväksytyjen ohjelmien sujuva täytäntöönpano rahoitusvarojen lisäämiseksi taloudessa.

Ohjelmien täytäntöönpanoa vaikeuttavat kuitenkin usein likviditeettiongelmat, jotka johtuvat budjettirajoitteista ja niihin liittyvistä rajuista menoleikkauksista, mikä lisää ongelmia pitkittyneessä kriisissä. Tämä koskee ennen kaikkea jäsenvaltioita, joihin vallitseva kriisi on vaikuttanut eniten ja jotka ovat saaneet rahoitustukea jonkin ohjelman kautta Euroopan rahoituksenvakautusmekanismista (ERVM), Euroopan rahoitusvakausvälineestä (ERVV) tai kahdenvälisiä lainoja (euromaat) tai rahoitustukea maksutasemekanismista (muut kuin euromaat). Kuusi maata – mukaan lukien Kreikka, joka on saanut rahoitustukea myös kahdenvälisillä lainoilla ennen ERVM:n perustamista – on tähän mennessä pyytänyt rahoitustukea eri tukimekanismeista ja sopinut komission kanssa makrotaloudellisesta sopeutusohjelmasta. Nämä kuusi maata ovat Unkari, Romania, Latvia (maksutasetuki), Portugali, Kreikka ja Irlanti (tukea ERVM:n ja ERVV:n kautta ja kahdenvälisiä lainoja). Huomattakoon, että Unkarin ohjelma päättyi vuonna 2010 ja Latvian ohjelma vuoden 2012 alussa.

Jotta rahoitustukimekanismista tukea saavat jäsenvaltiot (ja muutkin tulevaisuudessa mahdollisesti tukea saavat jäsenvaltiot) kykenevät jatkamaan rahastojen nojalla hyväksytyjen ohjelmien täytäntöönpanoa ja jakamaan varoja hankkeisiin, tässä ehdotuksessa on säännöksiä, joilla komissio voi lisätä EU:n yhteisrahoitusosuutta näille maille sen ajanjakson ajan, jolloin ne saavat rahoitustukea jonkin rahoitusvälineen tukimekanismin kautta. Näin jäsenvaltiot saavat lisää rahoitusvaroja ja ohjelmien konkreettisen täytäntöönpanon jatkaminen helpottuu.

- **Yleinen tausta**

Joidenkin jäsenvaltioiden syvenevällä rahoituskriisillä on epäilemättä huomattava vaikutus reaalityouteen, kun otetaan huomioon muun muassa niille kertyneen velan määrä ja valtioiden vaikeudet saada rahoitusta markkinoilta kestäväan hintaan.

Komissio on tehnyt hyvin aktiivisesti ehdotuksia parhaista tavoista torjua nykyistä finanssikriisiä ja sen sosiaalitaloudellisia vaikutuksia. Kolme komission näitä koskevaa ehdotusta on hyväksytty. Ensimmäisessä ehdotuksessa tarkistetaan Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä annettua asetusta (EY) N:o 1083/2006 tavoitteena korottaa väli- ja loppumaksuilla maksettavaa unionin rahoitusosuutta enintään 10 prosenttiyksikköä nykyisistä enimmäismääristä (13. joulukuuta 2011 annettu asetus (EU) N:o 1311/2011). Toisessa ehdotuksessa tarkistetaan Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1698/2005 tarkoituksena korottaa rahaston maksuosuus enintään 95 prosenttiin lähentymistavoitekelteisillä alueilla, syrjäisimmillä alueilla ja pienillä Egeanmeren saarilla.

sekä enintään 85 prosenttiin muilla alueilla (19. joulukuuta 2011 annettu asetus (EU) N:o 1312/2011). Kolmannessa ehdotuksessa tarkistetaan Euroopan kalatalousrahastosta annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1198/2006 niin, että väli- ja loppumaksuina maksettavaa unionin rahoitusosuutta voidaan korottaa enintään 10 prosenttiyksikköä nykyisistä enimmäismääristä (19. huhtikuuta 2012 annettu asetus (EU) N:o 387/2012).

- **Voimassa olevat aiemmat säännökset**

Ulkorajarahaston perustamisesta vuosiksi 2007–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa 23 päivänä toukokuuta 2007 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 574/2007/EY 16 artiklassa säädetään, että unionin yhteisrahoitus tuetuille toimille on periaatteessa enintään 50 prosenttia. Päätöksen 16 artiklassa säädetään lisäksi, että unionin yhteisrahoitusosuus voidaan nostaa 75 prosenttiin koheesiorahastosta tukea saavissa jäsenvaltioissa tai jos toimi koskee strategisissa suuntaviivoissa määriteltyjä painopisteitä.

- **Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin**

Ehdotus on johdonmukainen muiden ehdotusten ja aloitteiden kanssa, joita Euroopan komissio on antanut finanssikriisin torjumiseksi.

2. KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Intressitahojen kuuleminen**

Ulkoisia sidosryhmiä ei kuultu.

- **Asiantuntijatiedon käyttö**

Ulkopuolisten asiantuntijoiden käyttö ei ollut tarpeen.

- **Vaikutusten arviointi**

Ehdotus mahdollistaa sen, että komissio voi soveltaa korkeampaa yhteisrahoitusosuutta jostakin tukimekanismista tukea saaviin maihin.

Lisätalousarviota ei tarvita, koska rahastoista kyseisille maille ja ohjelmille ohjelmakaudella 2007–2013 maksettava vuotuinen maakohtainen rahoitus ei muutu.

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

- **Ehdotuksen lyhyt kuvaus**

Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 574/2007/EY 16 artiklaa ehdotetaan muutettavaksi niin, että kyseisten jäsenvaltioiden ulkorajarahaston ohjelmiin sovellettavaa unionin yhteisrahoitusrahoitusosuutta korotetaan 20 prosenttiyksiköllä edellyttäen, että ne saavat tukea jostakin tukimekanismista.

Kun tukimekanismista jäsenvaltiolle myönnettävästä tuesta tehty päätös on hyväksytty, jäsenvaltio voi toimittaa komissiolle joko vuosittaisen ohjelman luonnoksen tai tarkistetun luonnoksen, jossa sovelletaan unionin korotettua yhteisrahoitusosuutta.

Jotta jäsenvaltio voi soveltaa unionin korotettua yhteisrahoitusosuutta, sen täytyy saada tukea jostakin tukimekanismista silloin kun se esittää vuosittaisen ohjelman luonnoksen tai tarkistetun luonnoksen. Sen jälkeen kun jokin vuosittaisen ohjelman toimi on saanut unionin korotettua yhteisrahoitustukea, tämä jatkuu vuosittaisen ohjelman tukikelpoisuusjakson loppuun riippumatta siitä, saako jäsenvaltio edelleen tukea tukimekanismista vai ei.

- **Oikeusperusta**

Oikeusperusta on ulkorajarahaston perustamisesta vuosiksi 2007–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa 23 päivänä toukokuuta 2007 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 574/2007/EY. Päätöksen kantavana periaatteena on hallintovastuun jakaminen Euroopan komission ja jäsenvaltioiden välillä, ja siihen sisältyy säännöksiä ohjelmasuunnittelusta, ohjelmien hallinnoinnista (myös varainhoidosta) sekä hankkeiden seurannasta, varainkäytön valvonnasta ja arvioinnista.

- **Toissijaisuusperiaate**

Ehdotus on toissijaisuusperiaatteen mukainen, koska sillä pyritään korottamaan rahastoista myönnettävää tukea tietyille vakavissa vaikeuksissa oleville jäsenvaltioille. Kyseessä olevat vaikeudet liittyvät ennen kaikkea maiden talous- ja rahoitusvakauteen sekä alijäämä- ja velkasuhteen kasvuun tai talouskasvun hidastumiseen. Ongelmien taustalla on jäsenvaltion rakenteellisia haasteita ja kansainvälinen talous- ja rahoitusympäristö. Tässä tilanteessa on tarpeen perustaa väliaikainen Euroopan unionin tason mekanismi, jonka avulla Euroopan unioni voi rahoittaa rahastojen todennettuja menoja korotetulla yhteisrahoitusosuudella.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen:

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen, koska sillä mahdollistetaan lisätuen myöntäminen rahastoista jäsenvaltioille, jotka ovat vaikeuksissa tai joita uhkaavat vakavat vaikeudet sellaisten poikkeuksellisten tapahtumien vuoksi, joihin jäsenvaltio ei voi vaikuttaa ja jotka kuuluvat (Euroopan rahoitusvakautusmekanismin (ERVM) perustamisesta annetun) neuvoston asetuksen (EU) N:o 407/2010 soveltamisalaan, tai jotka saavat samoista syistä tukea Euroopan rahoitusvakausvälineestä (ERVV) tai Euroopan vakausmekanismista (EVM) tai joilla on maksutasetta koskevia vaikeuksia tai joita tällaiset vakavat vaikeudet uhkaavat neuvoston asetuksessa (EY) N:o 332/2002 vahvistettujen edellytysten mukaisesti. Tämä koskee myös Kreikkaa, joka sai rahoitustukea lainanantajien välisen sopimuksen ja lainajärjestelysopimuksen nojalla laaditun erityissopimuksen perusteella tukimekanismien ulkopuolelta.

- **Säätelytavan valinta**

Ehdotettu säätelytapa: päätös.

Muut säätelytavat eivät soveltuisi seuraavista syistä:

Komissio on tarkastellut lainsäädäntöpuutteiden tarjoamaa liikkumavaraa ja pitää tähän mennessä saadun kokemuksen perusteella tarpeellisenä ehdottaa muutoksia päätökseen. Tämän tarkistuksen tavoitteena on edistää toimien yhteisrahoitusta, jotta toimien täytäntöönpano nopeutuisi ja investoinnit vaikuttaisivat nopeammin reaalitalouteen.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia maksusitoumusmäärärahoihin, koska rahastoista ohjelmakaudella 2007–2013 vuosittaisille ohjelmille myönnettävän rahoituksen enimmäismääriin ei ehdoteta muutoksia.

Ehdotus osoittaa, että Euroopan komissio on halukas auttamaan jäsenvaltioita niiden toimissa finanssikriisin torjumiseksi. Muutoksilla annetaan asianomaisille jäsenvaltioille tarvittavat varat hankkeiden tukemiseen ja talouden elvyttämiseen.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

päätöksen N:o 574/2007/EY muuttamisesta ulkorajarahaston yhteisrahoitusosuuden korottamiseksi tiettyjen rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien jäsenvaltioiden osalta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 77 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Toukokuun 23 päivänä 2007 tehdyllä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 574/2007/EY¹ perustetaan ulkorajarahasto vuosiksi 2007–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa, ja siinä säädetään erilaisista unionin yhteisrahoitusosuuksista rahastosta tuettaville toimille.
- (2) Ennennäkemätön maailmanlaajuinen finanssikriisi ja talouden laskusuhdanne ovat vahingoittaneet vakavalla tavalla talouskasvua ja rahoitusvakautta sekä heikentäneet huomattavasti useiden jäsenvaltioiden rahoituksellisia ja taloudellisia edellytyksiä sekä sosiaalisia oloja. Joissakin jäsenvaltioissa on vakavia, erityisesti rahoituksen ja talouden vakauteen kohdistuvia ongelmia tai niitä uhkaavat tällaiset vakavat ongelmat, jotka johtavat niiden alijäämä- ja velkasuhteen kasvuun ja uhkaavat talouskasvua, mitä kansainvälinen talous- ja rahoitusympäristö vielä korostaa.
- (3) Vaikka finanssikriisin kielteisten vaikutusten torjumiseksi on jo toteutettu merkittäviä toimia, kriisin vaikutukset tuntuvat laajalti reaalityaloudessa, työmarkkinoilla ja koko yhteiskunnassa. Kansallisiin rahoitusvaroihin kohdistuu entistä enemmän paineita, joiden lievittämiseksi olisi toteutettava lisätoimenpiteitä käyttämällä unionin rahoitusta mahdollisimman laajasti ja tehokkaasti.
- (4) Järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille 18 päivänä helmikuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o

¹ EUVL L 144, 6.6.2007, s. 22.

332/2002² mukaan neuvosto myöntää keskipitkän ajan tukea jäsenvaltiolle, joka ei ole ottanut euroa käyttöön ja jolla on maksutasetta koskevia vaikeuksia tai jota tällaiset vaikeudet vakavasti uhkaavat.

- (5) Romanianle myönnettiin tällaista rahoitustukea neuvoston päätöksellä 2009/459/EY³.
- (6) Toukokuun 9 päivänä 2010 neuvosto hyväksyi kattavan toimenpidepaketin, johon kuului a) Euroopan rahoituksen vakautusmekanismista annettu neuvoston asetus⁴, joka perustuu perussopimuksen 122 artiklan 2 kohtaan, ja b) Euroopan rahoitusvakaussväline, jolla annetaan rahoitustukea euroalueen jäsenvaltioille, joilla on poikkeuksellisista olosuhteista johtuvia vaikeuksia, joihin jäsenvaltio ei voi vaikuttaa, ja jonka tavoitteena on koko euroalueen ja sen jäsenvaltioiden rahoitusvakauden turvaaminen.
- (7) Irlannille myönnettiin rahoitusapua Euroopan rahoituksen vakautusmekanismista neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä N:o 2011/77/EU⁵ ja Portugalille täytäntöönpanopäätöksellä N:o 2011/344/EU⁶. Ne ovat saaneet rahoitusta myös Euroopan rahoitusvakaussvälineestä.
- (8) Kreikan kanssa 8 päivänä toukokuuta 2010 tehdyt lainanantajien välinen sopimus ja lainajärjestelysopimus tulivat voimaan 11 päivänä toukokuuta 2010. Maaliskuun 12 päivänä 2012 euroalueen 17 jäsenvaltion valtiovarainministerit keskeyttivät tämän ensimmäisen ohjelman ja hyväksyivät Kreikalle toisen rahoitusapuohjelman. Päätöksen mukaan tämän toisen ohjelman rahoitusväline on Euroopan rahoitusvakaussväline, josta maksetaan myös ensimmäisestä ohjelmasta euroalueen maksettavaksi jäänyt loppusumma.
- (9) Euroalueen 17 jäsenvaltion valtionvarainministerit allekirjoittivat 2 päivänä helmikuuta 2012 sopimuksen Euroopan vakaussmekanismin (EVM) perustamisesta. Sopimuksen mukaan, joka tehtiin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 136 artiklan muuttamisesta niitä jäsenvaltioita koskevaa vakaussmekanismia varten, joiden rahayksikkö on euro⁷, 25 päivänä maaliskuuta 2011 annetun Eurooppa-neuvoston päätöksen 2011/199/EU perusteella, Euroopan vakaussmekanismista (EVM) tulee euroalueen jäsenvaltioiden ensisijainen rahoitustuen antaja sen tultua voimaan vuoden 2012 puolivälissä. Näin ollen Euroopan vakaussmekanismi olisi otettava huomioon jo tässä päätöksessä.
- (10) Eurooppa-neuvosto suhtautui 23 ja 24 päivänä kesäkuuta 2011 antamissaan päätelmissä myönteisesti komission aikomukseen parantaa Kreikan lainaohjelman ja unionin varojen välistä synergiaa ja tuki pyrkimyksiä lisätä Kreikan valmiuksia käyttää sen unionilta saamia varoja kasvun ja työllisyyden parantamiseen siirtämällä painopistettä uudelleen kilpailukyvyyn tehostamiseen ja työpaikkojen luomiseen. Se piti myönteisenä ja tuki myös sitä, että komissio valmistelee yhdessä jäsenvaltioiden kanssa Kreikalle annettavaa teknistä apua koskevan kokonaisvaltaisen ohjelman. Tällä

² EYVL L 53, 23. 2.2002, s. 1.

³ EUVL L 150, 13.6.2009, s. 8, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston päätöksellä 2010/183/EU (EUVL L 83, 30.3.2010, s. 19).

⁴ EUVL L 118, 12.5.2010, s. 1.

⁵ EUVL L 30, 4.2.2011, s. 34.

⁶ EUVL L 159, 17.6.2011, s. 88.

⁷ EUVL L 91, 6.4.2011, s. 1.

päätöksen N:o 574/2007/EY muutoksella edesautetaan pyrkimyksiä parantaa synergiaa.

- (11) Poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä annettua asetusta (EU) N:o 1083/2006 muutettiin asetuksella (EU) N:o 1311/2011⁸ siten, että se mahdollistaa rakennerahastojen ja koheesiorahaston yhteisrahoitusosuuden nostamisen sellaisten jäsenvaltioiden osalta, joilla on vakavia rahoitusvakauteen liittyviä vaikeuksia. Samanlainen lähestymistapa hyväksyttiin näille samoille jäsenvaltioille Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston yhteydessä (asetus (EY) N:o 1698/2005 sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EU) N:o 1312/2011⁹) ja Euroopan kalatalousrahaston yhteydessä (asetus (EY) N:o 1198/2006 sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EU) N:o 387/2012¹⁰). Näitä jäsenvaltioita olisi tuettava myös osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa vuosiksi 2007–2013 perustettujen neljän rahaston, eli ulkorajarahaston, Euroopan paluurahaston, Euroopan pakolaisrahaston ja Euroopan kotouttamisrahaston, jäljempänä 'rahastot', puitteissa.
- (12) Rahastot ovat keskeinen väline, joiden avulla jäsenvaltiot voivat vastata maahanmuutto-, turvapaikka- ja ulkoraja-asioita koskeviin merkittäviin haasteisiin kuten unionin kokonaisvaltaisen maahanmuuttopolitiikan kehittämiseen unionin kilpailukyvyyn ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden parantamiseksi ja Euroopan yhteisen turvapaikkajärjestelmän luominen.
- (13) Jotta Euroopan unionin rahoitusta olisi helpompi hallinnoida maahanmuutto-, turvapaikka- ja ulkoraja-asioiden alalla ja jotta voitaisiin parantaa jäsenvaltioiden rahoituksen saatavuutta rahastojen vuosittaisten ohjelmien täytäntöönpanemiseksi, on tarpeellista korottaa vakavissa rahoitusvakaussvaikeuksissa oleville jäsenvaltioille väliaikaisesti rahastoista myönnettävää unionin yhteisrahoitusosuutta määrällä, joka on 20 prosenttiyksikköä suurempi kuin tällä hetkellä sovellettavat yhteisrahoitusosuudet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta vuosien 2014–2020 ohjelmakautta. Tämä tarkoittaa, että rahastojen vuosittainen perussäädösten mukainen kansallinen maksuosuus säilyy muuttumattomana, kun taas kansallista yhteisrahoitusta vähennetään vastaavalla määrällä. Käynnissä olevia vuosittaisia ohjelmia on tarkistettava niin, että unionin korotetun yhteisrahoitusosuuden soveltamisesta johtuvat muutokset ilmenevät niissä.
- (14) Jäsenvaltion, joka haluaa hyötyä korotetusta yhteisrahoitusosuudesta, olisi toimitettava komissiolle kirjallinen lausunto yhdessä vuosittaisen ohjelman luonnoksen tai tarkistetun luonnoksen kanssa. Lausunnossa kyseisen jäsenvaltion olisi viitattava asiaankuuluvaan neuvoston päätökseen tai muuhun päätökseen, jonka nojalla se on oikeutettu unionin korotettuun yhteisrahoitusosuuteen.
- (15) Kansainvälisten rahoitusmarkkinoiden ennennäkemätön kriisi ja talouden laskusuhdanne ovat vahingoittaneet vakavasti usean jäsenvaltion rahoitusvakautta. Koska tarvitaan nopeita toimia, joilla torjutaan niiden vaikutukset talouteen kokonaisuudessaan, tämän päätöksen olisi tultava voimaan mahdollisimman nopeasti.

⁸ EUVL L 337, 20.12.2011, s. 5.

⁹ EUVL L 339, 21.12.2011, s. 1.

¹⁰ EUVL L 129, 16.5.2012, s. 7.

- (16) Sen vuoksi päätöstä N:o 574/2007/EY olisi muutettava. Viitattaessa päätöksen N:o 574/2007/EY 16 artiklaan tai siinä säädettyyn unionin rahoitusosuuden prosenttiosuuteen, viittaus olisi ymmärrettävä viittaukseksi tarkistettuun 16 artiklaan ja – mahdollisesti korotettuun – unionin rahoitusosuuden prosenttiosuuteen.
- (17) Islannin ja Norjan osalta tällä päätöksellä kehitetään Schengenin säännöstön määräyksiä tietyistä Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 17 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen N:o 1999/437/EY¹¹ 1 artiklan A ja B kohdassa tarkoitetuilla aloilla.
- (18) Sveitsin osalta tällä päätöksellä kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisessä sopimuksessa Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen ja jotka kuuluvat neuvoston päätöksen N:o 1999/437/EY 1 artiklan A ja B kohdassa, tarkasteltuna yhdessä mainitun sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta tehdyn neuvoston päätöksen 2008/146/EY¹² 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.
- (19) Liechtensteinin osalta tällä päätöksellä kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välillä allekirjoitetussa pöytäkirjassa Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen ja jotka kuuluvat neuvoston päätöksen N:o 1999/437/EY 1 artiklan A ja B kohdassa, tarkasteltuna yhdessä pöytäkirjan tekemisestä unionin puolesta annetun neuvoston päätöksen 2011/350/EU¹³ 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.
- (20) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan mukaisesti Tanska ei osallistu neuvostossa sellaisten toimenpiteiden hyväksymiseen, joita ehdotetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen kolmannen osan V osaston nojalla, lukuun ottamatta ”toimenpiteitä, joilla määritellään ne kolmannet maat, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ylittäessään jäsenvaltioiden ulkorajat, tai yhtenäistä viisumin kaavaa koskevia toimenpiteitä”. Koska tällä päätöksellä kehitetään Schengenin säännöstöä, Tanska päättää Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan 4 artiklan mukaisesti kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun neuvosto on hyväksynyt ehdotuksen tai aloitteen Schengenin säännöstön kehittämisestä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen kolmannen osan V osaston määräysten nojalla, saattaako se tämän päätöksen osaksi kansallista lainsäädäntöään.
- (21) Tällä päätöksellä kehitetään sellaisia Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen

¹¹ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31.

¹² EUVL L 53, 27.2.2008, s. 1.

¹³ EUVL L 160, 18.6.2011, s. 19.

kuningaskunnan pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännösten määräyksiin 29 päivänä toukokuuta 2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/365/EY ja myöhemmin Schengenin säännösten osien voimaansaattamisesta Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneessä kuningaskunnassa 22 päivänä joulukuuta 2004 tehdyn neuvoston päätöksen 2004/926/EY mukaisesti. Yhdistynyt kuningaskunta ei siten osallistu tämän päätöksen hyväksymiseen, päätös ei sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa eikä sitä sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.

- (22) Tällä päätöksellä kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joihin Irlanti ei osallistu Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännösten määräyksiin 28 päivänä helmikuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/192/EY mukaisesti. Irlanti ei sen vuoksi osallistu tämän päätöksen hyväksymiseen, päätös ei sido Irlantia eikä sitä sovelleta Irlantiin,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan päätöksen N:o 574/2007/EY 16 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Unionin rahoitusosuus 4 artiklassa tarkoitetuista jäsenvaltioissa toteutettavista hankkeista voi olla enintään 50 prosenttia yksittäisen toimen kokonaiskustannuksista.

Unionin rahoitusosuus voidaan korottaa 75 prosenttiin, jos hankkeet koskevat 20 artiklassa tarkoitetuissa strategisissa suuntaviivoissa määritellyjä painopisteitä.

Unionin rahoitusosuus korotetaan 75 prosenttiin koheesiorahastosta tukea saavissa jäsenvaltioissa.

Unionin rahoitusosuutta voidaan korottaa 20 prosenttiyksikköä edellyttäen, että kyseessä oleva jäsenvaltio täyttää yhden seuraavista ehdoista toimittaessaan vuosittaisen ohjelman luonnoksen tämän päätöksen 23 artiklan 3 kohdan mukaisesti tai vuosittaisen ohjelman tarkistetun luonnoksen komission päätöksen 2008/456/EY* 23 artiklan mukaisesti:

- a) sen saataville on asetettu keskipitkän ajan rahoitustukea neuvoston asetuksen (EY) N:o 332/2002** nojalla;
- b) sen saataville on asetettu rahoitustukea neuvoston asetuksen (EU) N:o 407/2010*** nojalla tai muut euroalueen jäsenvaltiot ovat asettaneet sen saataville rahoitustukea ennen kyseisen asetuksen voimaantuloa;
- c) sen saataville on asetettu rahoitustukea hallitustenvälisen sopimuksen nojalla, jolla perustettiin Euroopan rahoitusvakausväline, tai Euroopan vakausmekanismin perustamisesta tehdyllä sopimuksella.

Kyseinen jäsenvaltio toimittaa komissiolle kirjallisen lausunnon yhdessä sen vuosittaisen ohjelman luonnoksen tai tarkistetun luonnoksen kanssa vahvistaen, että se täyttää yhden neljännen alakohdan a), b) tai c) alakohdassa tarkoitetuista ehdoista.

Korotetulla yhteisrahoitusosuudella rahoitetun hankkeen rahoitusosuus voi säilyä korotettuna riippumatta siitä, täyttyykö jokin neljännen alakohdan a), b) tai c) alakohdassa tarkoitetuista ehdoista edelleen vai ei siihen liittyvän vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanon aikana.

* EUVL L 167, 27.6.2008, s. 1.

** EYVL L 53, 23.2.2002, s. 1.

*** EUVL L 118, 12.5.2010, s. 1.”

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu jäsenvaltioille perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja